

विष्णु पञ्चमहा

द्विप्रेमानं हनो जनावेतो
 गृहसंहर मन्त्रसुष्मार्चिद्विदयो
 धोनाना विद्यात्सागरनामना
 शिवाप्रेसमां छापी
 प्रसिद्ध इयं
 गङ्गायुग्

भूमिदायाहमां
 रत्नपोषमां भरणीनीपोषमांरो
 द्वाद्यान्नार्चि युनीत्याजनामज्ञानमं
 संवत् १८४५ सन्ने १८८८

શ્રી ગણેશાય નમઃ ॥ અથ વાણઝારો લિખ્યતે
 સંત સાયુને હું નમું, વાણઝારારે;
 સસ ગુરુને લાગું પાય, સમન્ન મન મારારે
 સમવણ કરીએ શ્રી રામનું, વાણઝારારે;
 પદ્મંધ મનોહર થાય, સમન્ન મન મારારે. ૧
 કાયા નગર સોહામણું, વાણઝારારે;
 ત્યાં હાં વસવાડીધું ગામ, સમન્ન મન મારારે.
 આણકરે ત્યાં તાહેરી, વાણઝારારે;
 પુરનાએક એધું નામ. સમન્ન મન મારારે. ૨
 નવ દરોજે ત્રણ સુધરી, વાણઝારારે;
 વાણઝારી મળી ચોવીરી, સમન્ન મન મારારે;
 તે સાથે તું ક્રિડા કરે, વાણઝારારે;
 તે વિસાસ્યા શ્રી નગદીરી, સમન્ન મન મારારે. ૩
 પદરાણી જે પ્રેમદા, વાણઝારારે,

તેનાં પ્રવૃત્તિ નિર્વૃત્તિ નામ, સમન્નમનમારારે;
પ્રવૃત્તિ વાંખાણે લોગને, વાણજારારે;
નિર્વૃત્તિ વાંખાણે શ્રીરામ, સમન્નમનમારારે. ૪

સંતસનધયાં જોજીનારને, વાણજારારે;
માંડ્યાં બુનવાં જો ઘનસૂત્ર, સમન્નમનમારારે;
પ્રવૃત્તિને પાંચ પુત્રી ધર્ષ, વાણજારારે;
વળી સાત ધયાં છે પૂત્ર, સમન્નમનમારારે. ૫

ગ્યાં તૃષ્ણા દિંસા દિકરી, વાણજારારે;
વળી ત્રાન્તિ, ઝરિષ્યા નામ, સમન્નમનમારારે;
લોલ, ક્રોધ, મદ, દિકરા, વાણજારારે;
ગર્વ, મત્સર, મોહને કામ, સમન્નમનમારારે. ૬

પરિવાર પ્રવૃત્તિનો વંધ્યો, વાણજારારે;
હવે નિર્વૃત્તિનાં સંતાન, સમન્નમનમારારે.
પુત્રી ચાર ચતુર ઘણી, વાણજારારે;
ધયા પુત્ર પાંચ ગુણવાન, સમન્નમનમારારે. ૭

શાન્તિ, તનુત્તિ, દયા દિકરી, વાણજારારે;
વળી મેત્રિ મળી ધર્ષચાર, સમન્નમનમારારે.

સંતોષને ધર્મ દિશા, વણજારારે;
 વૈરાગ્યવિષેક વિચાર, સમનમનમારારે. ૮
 નવ સંતાન નિર્વૃત્તિનાં, વણજારારે,
 હૃદયે પ્રવૃત્તિનો વિસ્તાર, સમનમનમારારે,
 સંતાનભેદને શાતા પછી, વણજારારે;
 પતિશ્રીજ્યોભેદે પરિવાર, સમનમનમારારે. ૯
 બાવિસ નાર દારી પછી, વણજારારે,
 કુરે પ્રવૃત્તિ રાણીની સેવ, સમનમનમારારે;
 નાયક અભિમાને ભર્યો, વણજારારે;
 ઝેના મનમાં ઘણો અહમેશ, સમનમનમારારે. ૧૦
 નિર્વૃત્તિ કહે મારા નાયબ, વણજારારે;
 તમે મુકો જોગવિલાસ, સમનમનમારારે;
 કાયા નગર છે કારમું, વણજારારે;
 તે ભૂદાની શી આરા, સમનમનમારારે. ૧૧
 બંધ બાંધ્યા છે જન તણા, વણજારારે;
 માંહે હાડને માંસ કપીર, સમનમનમારારે;
 રીરીર એવું ભ્રમવું, વણજારારે;

મારે સમરિયે શ્રી રઘુવીર, સમન્ન મન મારારે. ૧૨

માત પિતા સૂત સુંદરી, વાગજારારે;

વળી મિત્ર સહોદર બંધ, સમન્ન મન મારારે;

તે અંતે કો તારૂં નથી, વાગજારારે;

છે લુપ્તતાનો સંબંધ, સમન્ન મન મારારે. ૧૩

ગોખ અરૂણાં માળિયાં, વાગજારારે;

સાત ભૂમિના સરસ નિવાસ, સમન્ન મન મારારે;

એક દિવસ મેફેલી ચાલવું, વાગજારારે;

સમશાને કરવો વાસ, સમન્ન મન મારારે. ૧૪

માલ મતા વાસણ ઘણાં, વાગજારારે;

માણી મારોક મોતી અનેક, સમન્ન મન મારારે;

નમ કિંકર ગ્રહી ચાલરો, વાગજારારે;

સાથે કોળી ન આપે એક, સમન્ન મન મારારે. ૧૫

કર્મ કમાય ને આપણું, વાગજારારે;

તે ભય છે લુપ્તને સાથે, સમન્ન મન મારારે;

ચૈતરાણીમાં ખૂડતાં, વાગજારારે;

નક્કી મૂકાવે શ્રી રઘુનાથ, સમન્ન મન મારારે. ૧૬

ઝેણુ બ્નાણીને બ્નણવો, વાણજારારે;
 તમે પ્રવૃત્તિ રાણીના લોગ, સમનમનમાણરે;
 નહિંતો પેસ્તારો નથિજી, વાણજારારે;
 તે તો બ્નાણને કેવળ રોગ, સમનમનમાણરે. ૧૭
 ઝેણું બ્નાણીને મારા નથિજી, વાણજારારે;
 રખે રોડ્યન્નો રૂરતા સંગ, સમનમનમાણરે;
 શીખ મારી અવહો ધરો, વાણજારારે;
 તમે સમરોને શ્રી રંગ, સમનમનમાણરે. ૧૮
 પ્રવૃત્તિ રેહેરો વેગળી, વાણજારારે;
 બ્યારે આવરો નમના ફૂત, સમનમનમાણરે;
 પંડ મૂડી પ્રાણી ચાલરો, વાણજારારે;
 લૂતમાં મળરો પંથ લૂત, સમનમનમાણરે. ૧૯
 નમરાય લેણુ પુછરો, વાણજારારે;
 તેંતો રો કીધો વેપાર, સમનમનમાણરે.
 તે વેળા છે ઘણી દોહુલી, વાણજારારે;
 તમે ચેતને ડાંઈ લરધાર, સમનમનમાણરે. ૨૦
 ફિહું કોઈનું નવકીજીએ, વાણજારારે.

વિવેકવાજ્ઞાનો.

૭

સદા સાલિથે સીધિ ચાલ, સમનમનમારારે.
 લનનદાન હુમણાં કરો, વણજારારે,
 પછી કોણે દીઠી છે કાલ, સમનમનમારારે. ૨૧
 નિર્વૃત્તિનાં વાયક સાંત્વણી, વણજારારે,
 કાંઈક જાણ્યો હોર વૈરાગ, સમનમનમારારે,
 પ્રવૃત્તિ રાણીએ જાણીયું, વણજારારે,
 જોણે તોગાડીધો છે ત્યાગ, સમનમનમારારે. ૨૨
 શાણગાર સોળે અંગે ધન્ય, વણજારારે,
 તેડ્યા મોઢા પંથ દાસ, સમનમનમારારે,
 કાંઈ તરપટ કરી સાવિયા, વણજારારે,
 પીયુ જાણ્યો રાણી પાસ, સમનમનમારારે. ૨૩
 પેહેરી પરોળી પ્રેમની, વણજારારે,
 છે ચોળીમાં ત્રણ રંગ, સમનમનમારારે,
 શાણગાર મુલ સુંદરી તણ, વણજારારે,
 જોઈ વૈરાગ પામ્યો તંગ, સમનમનમારારે. ૨૪
 પ્રવૃત્તિ રાણી જો સિયાં, વણજારારે,

ફેતે નાખી ગણામાં હાથે, સમનમનમારારે;
 ત્યાગી વૈરાગી ક્યમ થયા, વણજારારે;
 કંઈ ઊદ્યમ કીને નાથ, સમનમનમારારે. ૨૫
 બ્રાજક સફુ પરણાવવાં, વણજારારે;
 નેમ લોકમાં વાધે લાન, સમનમનમારારે;
 ઘર ઊંચાં ઊંચાં કરાવીયે, વણજારારે;
 પુર નાયકમાં કીને રાત, સમનમનમારારે. ૨૬
 હસ્તીઘોડા સંપડાવીયે, વણજારારે;
 ત્યારે જીવ્યું સફળ ન થાય, સમનમનમારારે;
 દરિ દૂધનાં મુખે લી નિયે, વણજારારે;
 ઘણી લાવો મહિષી ગાય, સમનમનમારારે. ૨૭
 મન્યા સિંહાસન પાલખી, વણજારારે;
 આગળ બહુ દાસી દાસ, સમનમનમારારે;
 બબે દિપક પ્રગટાવિયે, વણજારારે;
 તલ્લા કીને લોગ વિલાસ, સમનમનમારારે. ૨૮
 યંધો ફરી ઘન લાવિયે, વણજારારે;
 એ તો અંતે આવે કામ, સમનમનમારારે;

ઠગ પ્રાહ્મણો વસે ઘણા, વણઝારારે,
 નવ ખરગીએ ફોડી દામ, સમન મન મારારે. ૨૯
 ખેત ખેતેવી તાંગેનં, વણઝારારે,
 દીકરી દોહિય નમાઈ, સમન મન મારારે,
 દ્વારકેને નવ દેખાડીયે, વણઝારારે,
 એતો વસ્તુ સારી નયે, ખાઈ, સમન મન મારારે. ૩૦
 સંપત્તિ સરી શ્રાદ્ધ ન સારીએ, વણઝારારે,
 એતો સરયે છે આળખેપાળ, સમન મન મારારે,
 દીકરાને નૂળવા કુરો, વણઝારારે,
 મને ગમતી નથી આ નંનળ, સમન મન મારારે. ૩૧
 આફરો સુખે ખાઈ પીળુએ, વણઝારારે,
 વૃડા રમતા દાદાડા નય, સમન મન મારારે,
 વેપાર કરી થનલાથીયે, વણઝારારે,
 તો લખે શરી નાન ફેંચાય, સમન મન મારારે. ૩૨
 પીતાંબર રુત્ન પેહેરીએ, વણઝારારે,
 ખાઈએ નાના વિધ પડ્યાન, સમન મન મારારે,
 ખાધું પીધું ને આપાડું, વણઝારારે,

નથડીશુએ ફોડીતું ઘાન, સમન્નમનમારારે ૩૩
 લાણું લહીએ નાતમાં, વણજારારે;
 પાય દેરા વિદેશે નામ, સમન્નમનમારારે;
 દાહાડા તોગ કમાઈના, વણજારારે;
 પછે અંતે નપરું નામ, સમન્નમનમારારે. ૩૪
 પ્રવૃત્તિની શિખામણ સુણી, વણજારારે;
 પછે રીઝ્યો મૂઢ અલ્પણ, સમન્નમનમારારે;
 નિર્વૃત્તિ થઈ અળખામણી, વણજારારે;
 પ્રવૃત્તિ વાહાણી પ્રાણ, સમન્નમનમારારે. ૩૫
 એકાંત બેસી નર નારી બે, વણજારારે;
 ત્વણી માંડી કીધી ગોઠ, સમન્નમનમારારે;
 સંકુલ્ય થિકુલ્ય બે પોઠીયા, વણજારારે;
 પછી ચલાવે કુર્મની પોઠ, સમન્નમનમારારે. ૩૬
 જોરન પુત્ર સાથે થયા, વણજારારે;
 ગર્વ મત્કાર કમને ક્રોધ, સમન્નમનમારારે;
 દાક્ષી દાક્ષ સાથે થઈ, વણજારારે;
 કુરી થર્મ તણો વિરોધ, સમન્નમનમારારે. ૩૭

મનઘોડે નાથક બહુયો, વણજારારે;
 ઘડી જારા હાથે લગામ, સમન મનમારારે;
 મનતા થાસ્યો ઘોડોન્યા, વણજારારે;
 જાંજીર લગાડું નામ, સમન મનમારારે. ૩૮
 છળત્વે દનાં બે ત્રાનવાં, વણજારારે;
 તોળે પ્રેમંય વાણોતર, સમન મનમારારે;
 ફુડફુટનાં બે ફારંવાં, વણજારારે;
 મોરી માધાડાંડી જરાખર, સમન મનમારારે. ૩૯
 ઠામઠામરાંડુ પડે, વણજારારે;
 પૂનનાથક મોડું નામ, સમન મનમારારે;
 લાલસેવાને દોડીઓ, વણજારારે;
 બેમાં લક્ષ ચોરાસી ગામ, સમન મનમારારે. ૪૦
 સંસારદેવી સોહામણો, વણજારારે;
 તેનો બેતાં નબાવે થાર, સમન મનમારારે;
 શ્રીકૃષ્ણ સોપારી બેળબી, વણજારારે;
 લેખાં નવદીકું કાંઈ નરાદ, સમન મનમારારે. ૪૧
 બોળબેળાંડ સારદ નહિ, વણજારારે;

નવલીધા ઘૂતને ઘડી, સમનમન મારારે;
 શાળ ઘણ પહોરી ઘણી, વણજારારે;
 ઝેની અવગુણના કુરી ખડુ, સમનમન મારારે;
 માણેક મોતી સોનુ નહિ, વણજારારે;
 નવ વોહોર્યાં પેરોળાં ચીર, સમનમન મારારે;
 લાલમ લોહું વહોરીયું, વણજારારે;
 કોડે લીધું કપેટ કપીર, સમનમન મારારે. ૪૩
 હિંસા હિંગ વહોરી ઘણી, વણજારારે;
 સંગ સીસુ લીધું અપાર, સમનમન મારારે;
 પ્રેમંચ પીતળ વહેરિયું, વણજારારે;
 સંસારમાં દીકું સાર, સમનમન મારારે. ૪૪
 મમતા મીઠું વહોરીયું, વણજારારે;
 ઝને વહોરીયું માયા મિણ, સમનમન મારારે;
 દુસ્તંપ સોમલ વહોરિયો, વણજારારે;
 અતિ વહોર્યું વિષય અફીણ, સમનમન મારારે;
 કન્યાચાર વહોર્યો એળીયો, વણજારારે;
 વહોર્યો જાળસ તંદ્રા ખાર, સમનમન મારારે.

ત્લાંતિ ત્લાંગ લીધી ઘણી, વણઝારારે;
 વછ નાગ વહોર્યો વ્યલિથાર, સમનમનમારારે. ૪૬
 વહોરી જરીધ્યા ખાંખળી, વણઝારારે;
 દુલખાણ વહોરી લાખ, સમનમનમારારે;
 કુંપર કાપેડ તે વહોરીયું, વણઝારારે;
 નેનો રંગ ઘણો અલિલાખ, સમનમનમારારે.
 લલૂતા વહોરી લોખડી, વણઝારારે;
 વહોરી કાંખળી કાપે રંગ, સમનમનમારારે;
 છળ છાચલ વહોર્યો ઘણાં, વણઝારારે;
 લોભ પુત્રને રાખી સુંગડ, સમનમનમારારે. ૪૮
 નિંદાગળી વહોરી ઘણી, વણઝારારે;
 અતિ વહોર્યું મધ અજ્ઞાન, સમનમનમારારે;
 ચાડી તાડી વહોરી ઘણી, વણઝારારે;
 ત્રચું પાત્ર તે હંઠ સમાન, સમનમનમારારે. ૪૯
 ખુનસખાદી વહોરી ઘણી, વણઝારારે;
 વળી વહોર્યો અવગુણ તાર, સમનમનમારારે;
 શીખી ગુણ અવગુણે લરી, વણઝારારે;

હુંડી પોઠ તે વસતી વાર, સમત મનમારો. ૫
 મન ચીંતવન જે પેઠીયા, વાણજારો;
 સંકલ્પ વિફલ્ય વેપાર, સમત મનમારો;
 અભિમાન ઊંટે નાયક, ચાલ્યો વાણજારો;
 તેને દેખે સદુ સંસાર, સમત મનમારો. ૫૧
 પ્રવૃત્તિને માન દિધું ઘણું, વાણજારો;
 પ્યારીલું મારા પ્રાણ નમાન, સમત મનમારો;
 નિર્વૃત્તિ આવી પુંઠે પડી, વાણજારો;
 એને દિધું ઘણું અપમાન, સમત મનમારો;
 પ્રવૃત્તિ જાત્નૂં પામે ભરી, વાણજારો;
 ખોઈ નાચકું સુખ જુદું જ્ઞાન, સમત મનમારો;
 સમા રાણગાર નિર્વૃત્તિનો, વાણજારો;
 વળી વસ્ત્ર ખિરાળે જ્ઞાન, સમત મનમારો. ૫૩
 સપેલઈ જાણડ જાણડી, વાણજારો;
 ચાલે પ્રવૃત્તિ પીડેને કાપે, સમત મનમારો;
 તવ સંતાન નિર્વૃત્તિનાં, વાણજારો;
 એ તો ચાલેને મનનાપે, સમત મનમારો. ૫૫

કન્યાં કન્યાં યંડુ બિતરે, વાણજારારે;
 પિયુ પોઢે પ્રવૃત્તિની પાસ, સમજ મન મારારે;
 નિર્વૃત્તિ ખાવી ના શકે, વાણજારારે;
 દ્વારે બિલાછે પંચ દાસ, સમજ મન મારારે. ૫૫
 પ્રવૃત્તિ કહે પીયુ સાંભળો, વાણજારારે;
 રખે રો ક્યનો કરતા સંજ, સમજ મન મારારે;
 પગ કોડે પાસે લે લે મસો, વાણજારારે;
 કચરો દર ચે પાદનો લંગર, સમજ મન મારારે. ૫૬
 લેખ કોના લીખારી તાણ, વાણજારારે;
 લેખી કીધાનો અલિલાખ, સમજ મન મારારે;
 કોની રીખામણ માનશો, વાણજારારે;
 તોતે તમને ચોળાયશી રાખ, સમજ મન મારારે. ૫૭
 દેખીતિ મંદ લાગણી, વાણજારારે;
 જ્ઞાન ચૈરાજ લેનું સન, સમજ મન મારારે;
 વેશ સર્વ વિધવા તણ, વાણજારારે;
 કુરે તમને માન રૂઢન, સમજ મન મારારે. ૫૮
 નાચ કહે સુણ સુંદરી, વાણજારારે;

તાપાવચન તે સુધા સમાન, સતી સુખકારીરે,
 તારી શિષ્યામણ શુભ શાણ, વણજારીરે,
 મેંતી તને કીધો ભગવાન, સતી સુખકારીરે. ૫૮
 નિર્વૃત્તિ દીધી નવગમે, વણજારીરે,
 તુન સાથે જાંધ્યો પ્રેમ, સતી સુખકારીરે,
 નિર્વૃત્તિ સાથે જોલું નહિ, વણજારીરે,
 મેં જ્ઞાનથી જીધો નેમ, સતી સુખકારીરે. ૫૯
 કોલ જંથ એવો કુપો, વણજારીરે,
 પ્રવૃત્તિજો વાધ્યો ગર્વ, સમનમનમારોરે,
 નિર્વૃત્તિ દારી પછી નહી, વણજારોરે,
 જે નીરોડે કીધું વરી સર્વ, સમનમનમારોરે. ૬૦
 રાંડુ ખલાયી ચો દિરો, વણજારોરે,
 જોયા દેરા સવ્ય સંસાર, સમનમનમારોરે,
 જાગળ લાલ્લ દિઠો ઘણો, વણજારોરે,
 અસી અંતે ખોર અપાર, સમનમનમારોરે. ૬૧
 હાથ દાણી જાવી લાગીયો, વણજારોરે,
 એરો રોડી છે સઘળી પોર, સમનમનમારોરે,

વસ્ત્રતુ મૂળ આવ્યું નહિં, વણઝારારે,
 ધેઈ લાખ ફરોડની ખોટ, સમનમનમારારે. ૬૩
 નમ કિંકરે આવી ખાંધિયો, વણઝારારે,
 ત્યારે નારી અયો પરિશર, સમનમનમારારે,
 પ્રવૃત્તિ પણ વેગળી રહી, વણઝારારે,
 નહિ કોઈ પાણી પાનાર, સમનમનમારારે. ૬૪
 નમ રાયકને ખાંધી આણીયો, વણઝારારે,
 વેપારીયે કીધી રાવ, સમનમનમારારે,
 કુંઈક ખાતાં ખોટાં નિકળ્યાં, વણઝારારે,
 ન્નેયા મેળહિ સ્નાખ, સમનમનમારારે. ૬૫
 ખાંધી મારયો ખડુ લાતપી, વણઝારારે,
 વળિ નાખ્યો નરક કુંડ માંય, સમનમનમારારે,
 ઘણીયારે દેવાળુ કાઢિયું, વણઝારારે,
 નહિં જાલ્યો કરતાં અન્યાય, સમનમનમારારે. ૬૬
 કાળા ગ્રહનું દુઃખ ઘણું, વણઝારારે,
 કોણ કોટે ત્યાંથી બહાર, સમનમનમારારે,
 પેઢે રી સાડી સુધ બુધની, વણઝારારે,

ધારને આવી નિર્વૃત્તિ નાર, સમનમનમારારે. ૬૭
 નાયક લ્લેઈને રોયો ઘણો, વાણજારારે;
 દેખિ સતીનું તે સમે મુખ, સમનમનમારારે;
 નીચું લ્લેઈને ફરે સાધવી, વાણજારારે;
 તેં પાપે લોળવ્યું ફુજ, સમનમનમારારે. ૬૮
 આંસુ લોટ્યાં નાપનાં, વાણજારારે;
 વળી ખોલી નિર્વૃત્તિ નાર, સમનમનમારારે;
 પ્રવૃત્તિ નારી ક્યાં ગઈ, વાણજારારે;
 સાત પુત્ર ક્યાં પાંચ કુમાર, સમનમનમારારે. ૬૯
 નાયક ફરે સુણ સુંદરી, વાણજારારે;
 મેં નહીં માની તારી રીજ, સતી સુખદારારે;
 વાલિ થઈ પ્રવૃત્તિ પાપાણી, વાણજારારે;
 લૂંડી રાંડે મગાવી લીજ, સતી સુખદારારે. ૭૦
 ફુજ વેળા નારી ગઈ, વાણજારારે;
 મને પાણી ફોઈ નવપાય, સતી સુખદારારે;
 મુઠાવ મુનને સુંદરી, વાણજારારે;
 ફુંદરી રા સાદારી આજાય, સતી સુખદારારે. ૭૧

નિર્વૃત્તિ કહે પિયુ સાંત્વણે, વણજારારે;

ઘણા ડાહ્યા છે તરવાર, સમન મન મારારે.

ઘણે ગમથી મુકાવિયા, વણજારારે;

લેખે લાખ ચોરાની વાર, સમન મન મારારે. ૭૨

ધર્મ કુને તેડી ગઈ, વણજારારે;

ત્યાં ફીધો કોલ કરાર, સમન મન મારારે;

ધર્મ લેણું કરી લાવત્તે, વણજારારે;

ભઈ કુડો કરત્તે વેપાર, સમન મન મારારે. ૭૩

ફરી સંસારમાં જવત્તે, વણજારારે;

મળ્યા નદીશુર જેડ દલાલ, સમન મન મારારે;

રામ નામ વસાણું વફોરિયું, વણજારારે;

લાલ્પ જાણ્યો વસ્તુ રસાળ, સમન મન મારારે. ૭૪

વિવેક વણોતર થયો, વણજારારે;

તત્ત્વ વિચાર ત્રાન્યાં સાથે, સમન મન મારારે;

ધર્મ કર્મ જે બીકાટલાં, વણજારારે;

દામા ડાંડી બાલી દુધિ, સમન મન મારારે. ૭૫

નાથક વફોરે વસ્તુને, વણજારારે;

ને ને નિર્વૃત્તિ કેહેતી જનય, સમતમનમારારે;
 નિર્ગુણ ગોળ સીધો ઘણો, વાણજારારે;
 ગુણ્ય સત્ત્ય મરમ કહેવાય, સમતમનમારારે ૭૬
 સદ્વિદ્યાનાકર વહોરી ઘણી, વાણજારારે;
 વહોર્યાં જનયદૂળ જોગાત્યાસ, સમતમનમારારે;
 શ્રીદૂળ નામ શ્રી રામનું વાણજારારે;
 મળ્યા ગાંધી ફરિનાદાસ, સમતમનમારારે ૭૭
 પ્રહ્લવિદ્યા જાડ વહોરી ઘણી, વાણજારારે;
 રુત્નલક્ષણ વહોર્યાં લવિંગ, સમતમનમારારે;
 શતુરાર્થ ચંદન વહોરિયું, વાણજારારે;
 વહોર્યો કુકુઆ કેસર રંગ, સમતમનમારારે ૭૮
 જ્ઞાન ઘૂત કુપેલશ્યું, વાણજારારે;
 સીંધતા તે નદી નીર્દોષ, સમતમનમારારે;
 પ્રીતપરોળી વહોરી ઘણી, વાણજારારે;
 સ્ત્રીધા સ્વાણુ શીળ સંતોષ, સમતમનમારારે ૭૯
 વિશ્રામપિતાંજર વહોરિયાં, વાણજારારે;
 વહોરી રૂથા ઘણી સ્ત્રીજાર્થ, સમતમનમારારે;

ભખતો નનય વિન્નયોપડે, વણજારારે;
 લેખણ શુધ્ધિ બુધ્ધિ ક્ષાનાઈ, સમનમનમારારે. ૮૦
 નવધા તનજિતિ મણિ વહોરીયાં, વણજારારે;
 વળિ સુક્તિ મુક્તામાળ, સમનમનમારારે;
 શ્રી હરિ હીરો હાથે ચડ્યો, વણજારારે;
 થયું ધરમાં ઝાક ઝમાળ, સમનમનમારારે. ૮૧
 દરે ગુણ્ય શિવી લરી, વણજારારે;
 ફરે વસ્તુનું દેવ વખાણ, સમનમનમારારે;
 મોહ મેધારી મારીયો, વણજારારે;
 હવે કોયન માગે દાણ, સમનમનમારારે. ૮૨
 નાદ બિંદુ બેગિ બજાદિયા, વણજારારે;
 વાને નગારું ઝોંકાર, સમનમનમારારે;
 જ્ઞાન ઘોડે નાચક ચઢ્યો, વણજારારે;
 જીતી ચાલ્યો સર્વ સંસાર. સમનમનમારારે. ૮૩
 ભમરાયને લેખું આપીયું, વણજારારે;
 વિન્ન વિચિત્રે નેજા હાથે, સમનમનમારારે;
 સનમાન જાસન આપીયું, વણજારારે;

જમરાય પેચા રણિયાત, સમન્ન મન મારારે. ૮૪

ન્યાસ પેચો રુત્ન માલમાં, વણજારારે;

ગયો મૂળ પોતાને ગામ, સમન્ન મન મારારે.

ફરી ત્વયમાં ભરકુયો નહીં, વણજારારે;

પેચો રુઘ્ધ તે આત્મા રામ, સમન્ન મન મારારે. ૮૫

પ્રવૃત્તિને તે કોઈ પરહરે, વણજારારે;

હરે નિર્વૃત્તિનો અંગિકાર, સમન્ન મન મારારે.

તે મુક્તિ ફળ પામે સહી, વણજારારે;

નય દેખે દુઃખ ભગાવ, સમન્ન મન મારારે. ૮૬

ગૂંતરાત દેરા સોહામણો, વણજારારે;

વિરક્ષેત્ર પડોદર ગામ, સમન્ન મન મારારે.

વિપ્ર ચાતુર્યંદી નાતિમાં, વણજારારે;

ફણ પુત્ર પ્રેમાનંદનામ, સમન્ન મન મારારે. ૮૭

વિવેક વણજારો તે આત્મા, વણજારારે;

આછે અધ્યાત્મનો ઊપદેશ, સમન્ન મન મારારે;

વણજારો ગાયને સાંત્વણે, વણજારારે;

દણે જન્મ મરણનો દુખેશ, સમન્ન મન મારારે. ૮૮

ને કોઈ પ્રત્યુને અનુભવે, વાગ્જારારે,

પાય મનવાંછિત ફળદામસમન મન મારારે.

શ્રોતાનન સહિ સાંભળી, વાગ્જારારે,

તમે સમરો સર્વ શ્રીરામ. સમન મનમારારે.

ઈતિશ્રી વિવેક વાગ્જારો સંપૂર્ણ લખ્યો છે.

છ   છ   છ   છ   છ
છ   છ   છ   છ   છ

समाप्ते

